

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrť leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasti

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasti itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna-konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Praga 9. Izvrševalni odbor nemško-liberalnih veleposestnikov je zboroval danes pod predsedništvom grofa Oswalda Thuna; govorili so o političnem položaju.

Dunaj 9. Cesar je sprejel danes ministra-predsednika, grofa Claryja, v avdijenci.

Grof Clary sprejme jutri voditelja Nemeev na Češkem, dra. Steinwenderja, in Sloveca pl. Berkso; povabil je tudi na posvetovanje Čeha Herolda, Engela, Pacčka in Kramata, Nemea dr. Steinwenderja in namestnika deželnemu glavarju v štajarskem deželnem zboru, Slovence dra. Serneca.

Dunaj 9. Kakor »Fremdenblatt«, je predsednik zbornice poslancev, dr. pl. Fuchs, sprejel najvišji sklep, s katerim se zaključuje zasedanje državnega zbora.

Dunaj 9. Italijanski poslanik, grof Nigra, katerega je včeraj sprejel grof Goluchowski, odpotuje danes v Haag!

London 9. Poročevalce lista »Times« je izvedel od boerov, da stoji njih glavni moči blizu Lineburga Cronje na čelu; isti je vsaki hip pripravljen napredovati v začetni smeri. Boeri so postavili na Natalski meji 16.000 mož, katero število se lahko pomnoži za 6000. Boeri ne nameravajo prvega napada razven, ako se napove vojna. Do Jouberta da nimajo zaupanja, ker je isti za ohranitev miru.

Berolin 9. Glasom »N. A. Zeitung« se je državni kancelar knez Hohenlohe prehladil ter ne sme iz sobe.

Carigrad 9. Sultan je armenskemu patrijarhu vrnil prošnjo glede ostavke z opombo, naj patrijarh čaka še nekaj dni, da se bodo videli uspehi posvetovanj dotične komisije.

Ruski poslanik Sinovjev je v včerajšnji avdijenci pri sultanu ponovil zahtevo, da se armenskim beguncem dovoli vrnitev v domovino.

Carigrad 9. Srbski kralj Aleksander name-

rava baje v bližnji prihodnosti obiskati sultana v Carigradu.

Novi York 9. Washingtonska vlada je izjavila, da bi se jo spravilo v zadrego, ako bi morala sprejeti transvaalskega zastopnika, ker severameriška vlada ni nikdar priznala Transvaala, da bi si sam urejeval svoje zunanje razmere ter da ni nikdar dvomila o britanski suvereniteti nad južnoafriško republiko.

Pariz 9. »Echo de Paris« naznanja, da prihodnji ministerski svet določi dan otvoritve zbornice. Istodobno podpiše predsednik Loubet odloke glede sprememb v diplomatskem zastopništvu.

Javni shod političnega društva „Edinost“

v sv. Ivanu, dne 8. oktobra 1899.

(Dalje.)

O položaju.

Gospod Cotič je nadaljeval in završil svoj govor nastopno:

Obstrukcija, revolta je torej zmagala, seveda ob zakulisnem sodelovanju mogočnih zaščitnikov. Thunova vlada je pala, da-si je imela — ako sodimo, kakor sodijo drugod o zakonih parlamentarnega življenja — vse pogoje za nadaljnje življenje. Ali jasno povedano: pala je vzlic temu, da je bila večina na nje strani, umakniti se je morala torej pred — manjšino. Padee Thunov je torej nenormalen, nasprotujoč vsem pravilam parlamentarnega življenja, je torej zajedno udarec v obraz oni večini, ki je bila pripravljena podpirati grofa Thuna.

To je menda vzdrnilo sedanjo večino in jej odprlo oči, da je zapazila z grozo, da jama, v katero so z nasiljem in intrigo pahnili vlado Thunovo, je bila prav za prav skopana za-njo — za večino. Sedaj še le so se vzdrnile skupine na desni in so se jele zavedati dolžnosti do sebe, do svojega ugleda in dostojanstva. In oglašati so se

In če se je polastil prve duše, če je prvo sreč vkoval v svoje verige, gre dalje in osvaja duše in srea in preganja vse nadeje, velike in male, trga rožice z nogami, lomí vesla v čolnih in para jadra na ladijah... Danes ima enega človeka, jutri sto ljudij, pojutršnjem cele rodove... In življenje umira, kamor padajo njegove sence, po vrtovih se suše evetlice, po polju pada zrelo zrnje na tla, po gozdih se razvija pritlikovsko grmovje in jemlje drevju sok, jezera in potoki se suše, hiše in palače padajo v podrtje in ljudstvo gineva.

Noč — noč! V tebi se poraja obup. Bodi prokleta! Bodi tem bolj prokleta, ako si večna. Po tvojih temnih plavajo črvi, ki se zajedajo v naša srea kakor v sadje, kadar dozoreva in kadar bi sree moralo biti zrelo, je v njem črv, ki se je izlegel v noči, v temi. Obup je nagrizel srca in duše gnijejo, in duše umirajo...

Noč, noč! Ali te ne bo konec?

Večna, večna tema...

Groza...

Obup...

Daleč — daleč tam — kdo ve, kje? — v neizmernosti, je nekaj zableščalo. Mala, mala, mala svetla točka je záplavala po morju mrakov. Samo

začele jedna za drugo: ne damo se pahniti v jama, ampak hočemo živeti, hočemo ostati večina! Slednjič je dne 5. t. m. spregovoril ukupni organ večine, izvrševalni odbor desnice, potrdivši izjave posamičnih skupin in proglašivši:

Stranke desnice ostanejo v zvezi tudi za naprej; uresničiti hočejo svoj ukupni program; potezati se hočejo za konečno poravnanje jezikovnega prepira na podlagi enakopravnosti kakor je v ustavi zajamčena vsem narodom Avstrije; in prizadevati si hočejo, da se namesti vlada, ki bo odgovarjala razmeram na desni.

Tako je sklenil izvrševalni odbor soglasno. In povdariti treba, da so bile na posvetovanju zastopane vse stranke, da so torej tudi zastopniki naroda češkega, ki je v živo zadet po namerjani odpravi jezikovnih naredeb, soglasno izrekli za solidarnost desnice.

Iz teh manifestacij soglasja iz skupin na desni treba posebno povdariti dva momenta, jako tolažljiva in razveseljiva.

Prvi bi bil ta, da sta se na posvetovanju izvrševalnega odbora oba zastopnika Slovencev, Ferjenčič v imenu narodne, in Povše v imenu katoliško-narodne stranke izrekla za najtesnejo solidarnost z narodom češkim. (Viharno odobravanje.) To je, gospóda moja, svitla točka na temni sliki naših domačih razmer. Smešno bi bilo, ako bi hoteli tajiti razlike mej pol. nazori one stranke, ki je sedaj poklicana zastopnica naroda češkega, in mej nazori naše konservativne stranke. S tem torej, da sti se obe naši stranki izrekli za tesno solidarnost z zastopniki naroda češkega, sti pokazali, da umeti vso resnost položaja in da sti pripravljeni v takih kritičnih trenutkih postavljati veliki narodni cilj nad strankarske koristi. (Frenetično ploskanje.) Temu treba, o gospóda, izreči vse priznanje. (Pritrjevanje.)

Drugi razveseljivi in nadobudni moment bi bil ta, da so ravno poljska glasila zadnje čase najpridnejša v povdarjanju potrebe solidarnosti mej

mala točka... Počasi, da komaj opaziš, se razširja, sedaj je črta, podaljšuje se — podaljšuje, — bolj in bolj se sveti, sedaj je rdečkasta, sedaj rumena kakor čisto zlato. Plaho trepeče skozi gosto noč, mala, mala črtica skozi neskončno noč. Od vseh strani jo objemajo goste temine; zdajci zamre v mogočnem navalu mrakov... Poleg prvega žarka — glej! — zatrepče drugi, zlat, zlat, zlat...! Oko se ti upira vanj, poželjivo, slastno, polno hrepenenja, sree se ti budi in duša ti poje: več, več, več! In zdajci se razliva nešteto žarkov po vzhodu — tema bleđi.

In nada, živa, nebeška nada se dviga, širi peroti in plava k višavam, v daljavo, luči naproti. Tam se oblaki odevajo z zlatimi plašči, na snežnikih se užigajo rdeči kresovi in iz morja se dviga ponosno, veličastno — carsko, mogočno, tisočkrasno solnce...

Noč je mrtva. Rodil se je dan, oko sesa svetlobo - svetlobo.

Evo! Dan!

In obupu so se peruti sežgale ob mogočnem ognju mladega solca in v novi nadeji se dvigajo srea in duše — — — (Pride še.)

P O D L I S T E K.

2

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

Ali je noč večna? Ali se nikdar ne podere ogromna, debela stena, ki odbija vse poglede oči, da se lomijo ob njej, kakor slabotne puščice ob jeklenem ščitu? Pretaka se čas, minute, ure se prelivajo iz večnosti v večnost, a noč ostaja — ostaja.

Bogovi! Dajte svetlobe! Kdaj izgine noč?

A bogovi molče — kakor noč; iz globoke teme ni odgovora. In strah se spreminja v človeških prsih, v sree se podira, pa se širi, pogreza po duši in sega do možganov v drugo, grozno čuvstvo: obup!

Včasih je videti, kakor bi se nekaj belkastega zasvetilo skozi morje temnih skrivnostij. V sreč zatrepče tiha, tiha nada; skoraj neslišno zadržteva »voč« iz tajnih globin... beli žarek izginja v črni neskončnosti, obup ubija nado. In vse izginja, sam obup ostaja.

Obup! Obup! Uničevalce življenja, sovražnik volje, hrepenenja, delovanja, hudoben grobokop — obup!

avstrijskimi Slovani. V tem povdarjanju se nam kaže evolucija, ki se je izvršila v poljskem javnem menenju — slovanski ideji v prilog. (Živio-klic!) Seveda ne smemo tajiti, da je k temu preobratu mnogo pripomogla ravno tista prej opisana bolezen avstrijskih vlad. Thunova vlada je prepovedala — komu na ljubo? o tem nočem govoriti — slovanskim novinarjem, živečim v deželah ogerske krone —, da se ne smejo udeležiti kongresa v Krakovem (Razburjeni klici: Sramota! Škandal!), v kraju torej, kjer so dosedaj malo vznemirjali žive avstrijskih državnikov se svojim navdušenjem za slovansko vzajemnost. Vlada sama je torej dala prilike poljski javnosti, da je občutila na svojem mesu in gledala od blizu na svoje oči, česa je pričakovati vsem Slovanom avstrijskim, ne izvzemši Poljake, česa nam je pričakovati, ako Slovani tesno ne stisnemo svojih vrst, kakor zahteva dejstvo, da imamo vsi jednega in istega ukupnega nasprotnika. (Burno pritrjevanje.) Avstrijski vladi se je torej godilo, kakor tistemu proroku, ki je šel tja, da bi preklinjal, a je blagoslavljaj! Slovansko idejo bi hoteli uničiti, a jo le vzbujajo se svojimi veksacijami!

Torej še enkrat: vse skupine na desnici so se izrekle za nadaljno solidarnost. Nočem biti prorok, ali moje menenje je, da tudi shod zaupnikov, ki se danes vrši v Pragi, odobri izjavo čeških poslancev v seji izvrševalnega odbora desnice, da-si bi ne bilo čudo, ako bi Čehi vzkipeli po hudi krivici, ki jim jo hočejo prizadeti, ko jim je ne le kršeno sveto pravo, ampak jim je krvavo ranjen tudi njihov narodni ponos. Moje menenje se opira na dejstvo, da je češki narod prebil par desetletij trde šole političkihkušenj.

Ako se to moje pričakovanje uresniči, smemo reči, da je nadaljni obstanek večine zagotovljen, ako... Da, tu imam zopet en »ako«! Ako se Čehi odločijo za taktiko, kateri bodo hotele slediti vse stranke večine.

Da, o vprašanju bodoče taktike treba tudi govoriti. In tu hočem kar naravnost povedati svoje menenje: mi smo odločno proti temu, da bi se poprijeli obstrukcije! (Oporekanje od nekaterih strani. Klici: Zakaj ne?! Udarimo! Kakor oni, tako mi! Z lepa ne dosežemo ničesar!) Prosim gospóda! Ako bi poslušal le svoje sree, bi tudi klical: Udarimo! Ali ne pozabimo, da politik ne sme slušati le gorkega srea, ampak mora vpraševati tudi — glavo, trezni, z razmerami računajoči razum, da ne bo hotel doseči več, nego se doseči da in da potem ne doseže — ničesar!

Francozki državnik Talleyrand se je o vsakem koraku svojega nasprotnika vpraševal: »Kaj nameruje s tem?!« To povpraševanje mu je prišlo tako v navado, da je nekoč, ko je neki njegov tekmeec — umrl, vprašal po svoji navadi: Kaj nameruje s tem?

Tako moramo tudi mi vpraševati vsikdar: kaj namerujejo naši nasprotniki? In zlasti sedaj moramo razmišljati: kakí so njih načrti? In na kake supozicije ali predpostavbe in na kaka pričakovanja se opirajo ti njih načrti?!

In tu, gospóda, ne treba posebne bistroumnosti, da odgovorimo. Oni pričakujejo: ali da razpade večina in da na razvalinah le-te ustanove svoje kruto gospodarstvo, ali pa da ta večina da se svojim vedenjem sedanji vladi Slovanom neprijaznih birokratov izgovor, da razpodi državni zbor in vlada n. pr. s pomočjo — § 14. Kajti aškar naj nas ne vara spomin, da so nemške skupine najbolj rohnele proti § 14! Ne iščimo in ne pričakujemo od njih morále, poštenja in doslednosti v politiki in zapomnimo si: ako bodo videli, da je vlada na njih strani — in sedanja je že zato, ker je vlada avstrijskih birokratov — bodo prav veselí § 14 in vladanja brez parlamenta! Z obstrukcije, ki bi dala povod za brezparlamentarno vladanje, bi le pleli bič, ki bi padal pozneje po naših hrbtih! Koliko časa? Bog ve.

Trezno upoštevaje okolnosti, moramo torej le želiti: **Večina naj stopi v najodločnejšo opozicijo proti sedanji vladi, ali ta opozicija spoštuj meje zakona in parlamentarizma!!** (Odobranje.) Mi moramo le želiti, da bi mesto prejšnje neodločne, tipajoče, omahujoče, ter vsaki obljubi vlade verujoče večine videli odločno, konsekventno, svojih ciljev zavedajočo se in zate cilje brezobzirno delujočo večino!! (Burno pritrjevanje.) Večino, ki naj v božjem imenu

privoli volitve v delegacije in proračunski provizorij — da pokažemo, da nikdar ne odrekamo državi, česar jej treba neizogibno —, a potem naj o prvem glasovanju — strmoglavi sedanjo vlado. (Frenetični živio-klici.)

S tem sem završil, kar sem vedel reči o položaju. Le še par besed z ozirom na naše tužno položanje tu na tržaškem ozemlju. Huda je, vihar buči nad našo ekzistenco. In vendar bi vas prosil: ne obupujmo, ne zanašajmo mej narod malodušja! Optimizem je nesreča in donaša škodo! Ali taka škoda se da popraviti; pretirano črnogledje pa je mnogokrat zločin, kajti škoda, ki jo je napravilo, se čisto ne da več popraviti. Seveda, ako bi le naši tuk. nasprotniki o. lločali o našem obstanku, bilo bi po nas, morali bi obupati! Toda naša tolažba je, da usoda primorskih Slovanov se ne bo odločala v Trstu, ampak na Dunaju (Klic: Ali pa kje drugje!), kjer bodo imeli Slovani besedo, ako bodo možje! (Živio-klici.) Seveda tudi mi ne smemo držati križem rok! Nam je dolžnost, da neprestano manifestujemo svojo ekzistenco, da se oglašamo, da kričimo o krivicah, ki se nam gode, da nas bodo čuli naši zastopniki, in da nas bodo čuli tudi oni, ki so krivi na tem, da se takemu lojalnemu narodu krivica godi. Zaključujem torej z vzklikom: **Verujmo v svojo slovansko bodočnost!** (Dolgotrajno ploskanje in živio-klici.)

(Pride še.)

Politični pregled.

TRST 10. oktobra 1899.

K položaju. Ministerski predsednik, grof Clary Aldringen, nadaljuje z zaslišavanjem odličnejih parlamentareev iz posamičnih skupin. Danes je v sprejel vodjo Nemcev na Češkem, dra. Schlesingerja, a povabila je poslat češkim poslancem Heroldu, Engelu in Kramafu, nadalje namestniku deželnega glavarja na Štirskem, Slovenceu dru. Serneeu ter nemškemu nacijonaleu dru. Steinwenderju. »Piccolo« govori tudi o povabilu slovenskega drž. poslancea viteza Berkasa, ali v drugih listih ne vidimo nikjer potrjene te vesti.

Kakor se vidi, je grof Clary jako neutruden v poizvedavanju in zaslišavanju. Ko bi le zadoščalo to! Ali ne zadošča. Strankam ne zadošča, da grof Clary ve, kaj one hočejo in zahtevajo, ampak one bi hotele vedeti, kaj in koliko jim grof Clary hoče in more dati?! Tu tiči težava! Tu začenja naša radovednost, kako hoče ukreniti grof Clary, da nasiti nemškega — volka, ne da bi bolelo na koži avstrijskih nenemških narodov. Toda nam se dozdeva, da grofu Claryju ni toliko do tega, da bi vedel, česa žele nenemške narodnosti, marveč tiplje in taplja, koliko bi se dalo še odkrhniti od one mrvice prava, ki se je dovoljevala dose-daj avstrijskim Slovanom. Da bi le nasitil nemškega — Wolfa!

Če je to naše domnevanje pravo, potem naj se gosp. grof le ne udaja nikakim iluzijam! Slovani ne le da si ne dajo nič več odščipniti, marveč bodo zahtevali, da jim bodi popolno pravo, in in to ukljub vsej nevarnosti, da zarjavi znova nemški — volk!

V našem domnevanju nas potrja tudi vest, da ministerski predsednik in minister za notranje stvari popolnoma odobrujeta politiko grofa Goëssa nasproti Hrvatom in Slovenceem na Primorskem ter da sta naložila tržaski ekscelenci, naj nadaljuje to svojo politiko.

Jemljemo na znanje in ostajamo hladni do dna duše. Celo hvaležni smo — kakor je rekel jeden govornikov v nedeljo na shodu pri sv. Ivanu —, da je gospod grof Clary jel praktično izvajati pravilo, na katero je nekako namignjeno že v njegovem priimku: Clara paeta, boni amici. Računi naj bodo jasni! Ekscelencia grof Goëss more sedaj nadaljevati svojo politiko nasproti Hrvatom in Slovenceem, slovanski narodi pa imajo jeden razlog več za opozicijo proti tej vladi. Da le vidimo, ko preživí: ali vlada grofa Clary Aldringen in njega politika proti Hrvatom in Slovenceem na Primorskem, ali pa — večina prebivalstva v državi?!

Vsakako pa je dobro — kakor rečeno — da smo na jasnem.

Kar se dostaje vprašanja, ki smo je stavili ravnokar, nam odgovarja žolč, ki ga »Neue Freie Presse« izliva na češko plemstvo sedaj, ko so se

temeljito izjavili vsi nemški računi, zasnovani na nadi, da Čehi ne ohranijo hladne krvi. Pričakovano razsulo na desni je izostalo. Čehi so ogorčeni, Čehi bodo zahtevali zadoščenja, Čehi bodo pobijali vlado, ki se je odločila, da odpravi jezikovne naredbe, ali zbesneli niso! Pač pa je »N. Fr. P.« zbesnela, ki celó pred prestolom denuncira češko plemstvo, ker hoče isto ostati na strani svojega naroda, češ: glej presvetla krona, kako prezirajo tvoje želje! Prazno početje. Možje, v katerih je poosobljeno dinastično čutstvo in monarhično načelo, taki možje se nimajo bati denunciacij ljudij, ki so ravnokar v blato gazili vsako avtoriteto, ki so nasilno preprečali proslavo cesarjevega rojstvenega dne, ki so svojedodno žugali z gromenjem, da bodo šipe pokale v cesarski palači, ki si naročajo agitatorje iz inozemstva, ki so zagrešili izrek, da v Avstriji čutijo svinčene poplate na nogah...!!

Žolč, ki ga razliva »Neue Freie Presse« pravi, kako jih boli, da večina državnega zbora noče napraviti neumnosti, ki so je pričakovali obstrukcionisti in da noče sama utakniti glave v nastavljeno jej zanjko.

Shod čeških zaupnikov. Shodu minole nedelje v Pragi se je udeležilo vsega skupaj 354 oseb-odličnjakov. Glasom izdanega komunikéja so se po daljši in živahni razpravi storili nastopni sklepi:

Shod odobruje sklep poslanceev, da stopijo v odločno opozicijo proti vladi Claryjevi, prepuščaje njim, da si sami določijo način in mero taktike. — Shod pripoznava potrebo ohranitve solidarnosti večine v boju proti kabinetu uradnikov, brez škode za načelo enakopravnosti, ter nalaga poslancem, da se potegajo za to, da se v resnici izvede ukupni odpor vseh strank desnice. — Shod zaupnikov pooblašča izvrševalni odbor, da na primeren način v narodu zasnjuje opozicijsko gibanje ter si zagotovi sodelovanje vseh strank in frakcij naroda. — Shod zaupnikov jemlje na znanje, da državni poslanci stavljajo svoje mandate na razpolago, ter pooblašča hkratu izvrševalni odbor, naj le-ta določi čas, kedaj naj se polože mandati.

Potem, ko se je poslancu dru. Engelu soglasno izreklo zaupanje, so bili izvoljeni v izvrševalni odbor: Anyž, Blažek, Engel, Fořt, Eduvard Grégr, Prokop Grégr, Herold, H. Janda, N. Janda, Nemeec, Podlipny in Skarda.

Od shoda odobreni manifest se priobči še le po odpravi jezikovnih naredeb.

iz Srbije. Mož, ki je dosedaj užival ugled in spoštovanje povsodi, kjer se čislajo z n a č a j i, bivši načelnik radikalne stranke, Pašić, je torej res našel svoj ljubi mir z najljutejim sovražnikom svojim — z Milanom. Roka roko umiva. Milan, pardon, kralj Aleksander je pomilostil Pašića, ja Pašić je obljubil Milanu, da proglasi javno, da je Milanu najnevarnejša in toli obsovražljiva radikalna stranka razpuščena. Ali vprašanje je tu drugo: ali je Pašića po tem, ko si je na tako nemožki način izklečeprazil pomiloščenje, da se je gnusilo vsemu svetu, sploh še smatrati za pripoznanega načelnika radikalne stranke in da-li ima on sploh še kaj pravice za izdajanje odredb v imenu te stranke?! To je vprašanje. In nikdo ne more dvomiti, kakov bo odgovor radikalne stranke.

Sicer pa sedaj huda prede srditežem v Belemgradu. V izzivanju vse Evrope niso poznali meje, in se niso niti menili za to, kako se polni mera ruske potrpežljivosti. In sedaj je polna ta mera. Rusija je odpoklicala svojega zastopnika v Belemgradu, gosp. Manzuurova in ne misli mu imenovati naslednika. A sedaj prihaja iz Belegagrada nadaljna vest, da z zastopnikom Srbije v Petrogradu, Kristićem, postopajo tako, da bo moral tudi on zapustiti Petrograd, kar pomenja toliko: da se skoro pretržejo vse vezi med Rusijo in Srbijo. Ne treba praviti, kaj da pomenja to za malo Srbijo, ki je navezana na Rusijo po krvi in veri! In tudi gospóda v Belemgradu je menda začela preletati groza. Dotična brzojavka pravi, da so jako potrti in politični krogi da žele, naj bi se kralj požuril s pomiloščenjem obsojenih radikaleev.

Altro che razpuščanje radikalne stranke — v baljo kožo zlezli gospod Pašić!

Domače vesti.

Ima-li Italijanski realni gimnazij v Pazinu pravico javnosti?! Ko so svojedobno prišli laški listi vest, da je naučni minister podelil navedenemu zavodu pravico javnosti, se nam je zdelo to malo nenavadno postopanje, kajti do sedaj ni bilo običajno, da bi se kakemu zavodu podelila taka pravica še predno se je otvoril, ampak se godi to navadno še le čez nekaj let, ko se že vidijo uspehi. Vendar smo si mislili, oprti na skušnjaje, da je v Avstriji vse mogoče, torej tudi kaj takega. Ko pa je potem neki italijanski poslanec celo v deželnem zboru zatrjeval slovesno in emfatično, da ima italijanski zavod pravico javnosti, morali smo pač verjeti. Zato smo menili, da je kaka pomota, ko smo čitali, da je ravnatelj zavoda samega ob otvoritvi dementiral to vest. Nismo se hoteli prengliti s svojo sodbo o resnicoljubnosti zastopnika italijanske »avite colture« v deželnem zboru. Sedaj pa čitamo v »Adr. Post«, da je dotični ravnatelj rekel napominjane besede, da italijanski gimnazij pazinski nima pravice javnosti. In tudi uredništvo ravnokar omenjenega lista zatrja, da je pazno zasledovalo vse objave v uradni »Wiener Zeitung«, a da ni opazilo ničesar o kakem podeljenju javnosti italijanskemu gimnaziju v Pazinu! Bila je torej vse le — reklama, v Italijanih običajno šarlatanstvo, kar so trobili italijanski listi in kar je v javni seji slovestno oznanjal italijanski poslanec. Komentarja ne treba.

Kontrolni shod v — Milanu, pardon: v Trstu! Danes se je vršil v vojašnici v »starem lazaretu« kontrolni shod polkov pehote — avstrijske armade. Poklicani so bili rezervisti, katerih imena se začinjajo z črkami od G do vštveši L.

Vsa službena naznanila, vojaški predpisi, povelja itd. — vse se je vršilo **izključno v italijanščini**, grozno pokvarjeni sicer, ali vendar italijanščini! In to vzlic dejstvu, da so bili rezervisti po veliki večini Slovenci in deloma Nemci, kajti onih drugih je mnogo — manjkalo. Ko je namreč podčastnik čital imena dezertarjev in onih, katerih letos ni bilo na vojaške vaje, nam je zvenelo na uho dolgo dolgo število laških imen a la Galimberti, Morpurgo itd. No, tudi to je značilno za podaniško kvaliteto strebrov države ob morju Adrijanskem!

Ali pustimo to! Zgodilo se je pa nekaj drugega, ki je tudi značilno — za duh, ki veje v izvestnih krogih. Neki slovenski rezervist si je dovolil opazko, da ni prav čisto nič umel, kar se je čitalo, oziroma pripovedovalo, in dotični podčastnik je sprovedel tega — puntarja do častnika, kateremu poslednjemu je »pokorno javil«, da je mož — pijan ter da se ne nedostojno vede. In facit je bil, da so moža na povelje častnikovo takoj odveli v — zapore.

Ko pa so pozneje klicali imena in se je neki rezervist — sicer ne prav na glas, ali vendar tako, da je bilo razložno slišati — odzval z laškim »qui«, sta bila častnik in dotični zastopnik magistrata slučajno v tako živahnem pogovoru, da sta srečno preslišala to **resnično upornost proti naj-novejšim, strogim in na istem kontrolnem shodu glasno v italijanščini zabičenim ukazom vojnega ministerstva!**

Če povdarimo še enkrat, da je bil oni prvi Slovenec, drugi pa Lah — nismo seveda hoteli s tem ničesar reči.

Spomenica slav. e. kr. poštnemu ravnateljstvu v Trstu. Pišejo nam: Da je visoko e. kr. trgovsko ministerstvo izdalo naredbo, glasom katere morajo poštni uradi prejemale liste o priporočenih in denarnih pismah, in sploh potrdila izdajati v istem jeziku, v katerem je pisan naslov; da je dotična naredba znana vsem slavnim e. kr. poštnim ravnateljstvom in vsem istim podrejenim uradnikom — to je nam lajnikom ravno tako dobro znano, kakor vsej p. n. gospodi od pošte. Da pa se p. n. ista pospoda redko kedaj ravna po tej ministerski naredbi, in sicer šestokrat le tedaj, če jo mi spominimo na dotično naredbo, to je znano le nam, a ni znano slavnemu e. kr. poštnemu ravnateljstvu, še manj pa vis. e. kr. ministerstvu za trgovino. Mnogokrat se je že pisalo v tem listu, da p. n. uradniki nimajo nikdar slovenskih tiskovin pri rokah in da jih na zahtevanje stranke še le iščejo po zaklejenih predalih, ali pa celo po drugih sobah (boječi se menda, da ne bi se zmotili ter dali kakšnikrat

»nemško-slovensko potrdilo kakemu Lahju, pa vse to nič ne pomaga, kajti Slovenci imamo zakonite pravice le na papirju, v resnici pa jih uživamo takrat, ako si jih — že pridobljene — zopet priborimo v vsakem posamičnem slučaju. Ako pa so slav. e. kr. poštnemu ravnateljstvu znani ti neredi, zakaj pusti, da se po poštnih uradnikih ne spoštuje njegova avtoriteta in celo ona vis. vlade?! V dokaz podajemo tukaj dva slučaja: Dne 7. avgusta 1899 je poslala tržaška posojilnica v Sezano denar, glej pošt. nakaz. števil. 525 in prejela — laško prejemnico. Danes dne 9. oktobra je prejela laško dostavnico števil. 8013 za priporočeno pismo se slovenskim naslovom!

»Gruss aus Gurkfeld«. Pišejo nam: Kako sem se začudil te dni, ko sem prejel od prijatelja, ki potuje nekje po Slovenskem, nemško razglednico s pozdravom iz »Gurkfelda«. Na prvi hip sem mislil, da je prijatelj s kakšnim ekspresnim vlakom pohitel gledat krasne pokrajine ob Reni ter da me pozdravlja kje iz »rajha«. No pa sem malo osvežil svoje zemljepisne spomine ter čital razven »Grussa« še besede: »Denkmal Martin Hotsehevers«, »Warenhaus Engelsberger« in »Gurkfeld mit Savafluss«, sem se spomnil, da »Gurkfeld« ne more biti drugo, nego naše slovensko Krško na Kranjskem...

V prihodnji razglednici s »pozdravom iz Vidma« mi je prijatelj razjasnil stvar, češ, da v vsem Krškem ni mogel dobiti slovenske razglednice, da je po tako moral še le iti v bližnjo štajersko vas Videm.

Radovedni smo, da-li kilo tudi tega prijatelja našega proglasi »bedastim dopisnikom« »Edinosti«.

Učimo se iz izgledov zgodovine! »Obzor« in »Hrvatska domovina« sta začela objavljati daljše poročila o shodu novinarjev v Krakovem. V dokaz, kako potrebna je Slovanom vzajemnost, pišeta rečena lista v uvodu: Spominimo se izgleda iz zgodovine. Leto 1620. so pri Beli gori Nemei premagali Čehe. Tedaj je Nemei konfisciral imetje 780 čeških plemičev ter je odnesel na Dunaj 35 milijonov v gotovem. Od treh milijonov prebivalcev, ki jih je imela Češka takrat, jih je v letu 1648. ostalo samo še 800.000. Ko je padla Češka, prišli sti na vrsto Ogerska in Hrvatska. Samo 13 let je zadostovalo po padu kraljevine Češke, da sta na morišču padli glavni najslavnejši hrvatskih rodbin: Zrinskih in Frankopanov!

Zamislimo se! Razmišljajmo in sodimo, kako bi nam bilo tudi sedaj, ako bi mi zapustili Čehe in bi bili oni zopet poraženi od Nemcev, če tudi ne na krvavem, pa na parlamentarnem bojišču!

Poziv. »Slovenska krščansko-socijalna zveza« dobiva od mnogih strani pozive po dobrih gledaliških igrar, primernih našemu ljudstvu. »Zveza« ima nekaj takih iger pripravljenih in bi jih izdala v posameznih cenah snopičih, ako se oglasi potrebno število naročnikov. Opozarjamo na ta poziv sosebno društva na deželi, ki naj se v prvi vrsti zapišejo med naročnike. Zadošča naznanilo na dopisnici. Ako se do 1. novembra oglasi zadostno število naročnikov, izide okolu 15. novembra 1. snopič. Naznanila naj se pošiljajo odboru »Slovenske krščansko-socijalne zveze« v Ljubljani. Najboljše bi bilo, da društva naroče toliko iztisov posameznih iger, kolikor je ulog v igri.

Čujte! Čujte! V Furlaniji se je vršilo zadnje dni zaporedoma več patrijotičnih slavnosti: tako razkritje spomenika blagopokojni cesarici v Pierisu, razvitje zastave društva »Austria« v Korminu, razkritje cesarjevega spomenika v Fari. Rimska »Tribuna« pa piše z ozirom na te slavnosti:

»Iz Gorice nam poročajo o nevarni agitaciji tako imenovanih krščanskih socialistov, katerim se je v poslednji čas posrečilo, da so si priborili nekaj malih občin v Furlaniji. Ko se jim je posrečilo, da so v okraju gradiščanskem uveli jezuite, so se lotili sedaj, da prirejajo demonstracije reakcionarnega značaja.

V nedeljo, dne 24. septembra ima biti v Korminu velika demonstracija, katere se udeležijo tudi reakcionarna društva iz Trsta. To ultramontansko gibanje podpira tudi vlada«.

Čujte! Čujte! Sedaj veste, da je razkrivanje spomenikov cesarju in cesarici ter razvijanje zastav avstrijskih društev v avstrijski Furlaniji: ultramontansko gibanje in demonstracija — nevarnega značaja. Prav nič se ne bomo čudili, ako bomo čuli nekega dne, da je italijanska vlada poslala

kakega svojega policijskega komisarja nadzorovat kako tako »nevarno« slavnost. Kakor se ne bi čudili, ako bi se nimalo ne spodtikala na tem tista slavnoznana avstrijska — dobrodušnost!!

»Piccolova« natančnost. Pred nekoliko dnevi sem čital v »Piccolu«, da je Lloydov parnik »Austria« dne tega in tega prispel v tržaško pristanišče. Med uslužbenici na »Austriji« imam sorodnika, katerega nisem videl dolgo časa. Umevno je torej, da sem, mudé se po opravkih v bližini tržaški, pohitel semkaj, da se zopet enkrat rokuje in pogovorim z dragim svojem. Pa glejte no, spaka. Prišel sem v Trst ter povprašal po »Avstriji«. — »Ni je še, čez tri ali štiri dni pride«, tako se mi je dejalo. Pokazal sem dotičnemu uradniku črno na belem v »Piccolu«, da bo Avstrija že drugi dan tukaj. »Da »Piccolo«, je dejal mož, ta še čuje mnogokrat, kako trava raste!« Jaz pa sem čakal tri dni, da sem dočkal sorodnika.

Razmere v tržaški bolnišnici. Mehanika, o katerem smo včeraj poročali, da je zbežal iz tuk. bolnišnice in sicer iz oddelka za umobolne, še niso našli. Kako je bilo mogoče, da je zbežal, ker morajo vendar vrata in okna imenovanega oddelka biti vedno zaklenjena? »Piccolo« razlaga to možnost na poseben način. Pravi namreč, da si je mož ki je mehanik, napravil ključ iz papirja brez kleja, kakor si ga je baje že prej neki begunec napravil iz kruhove sredice ali meče...

Nam se zdi to razlaganje precej naivno — nekaj »colmo«, katerega prekaša le še naivnost tržaškega dopisnika graške »Tagesposte«.

Bolj naravno razlaga nezasišane dogodke v tuk. bolnišnici »Lavoro«, ki nasvetuje naj se pomnože strežnice, naj se jih primerno plača, da jim ne bo treba iskati drugega zaslužka, a naj se ne izbirajo tiste, ki so najlepše, ampak take, katerih prošlost jamči za večjo moralnost. Pred vsem pa, naj se nadzorujejo zdravniki, uradniki in stražniki, kajti vsi brez razlike da so krivi, če po noči ni najti strežnic na njih mestu...

Res, lepe razmere!

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti sta darovala g. F. Radoslav 50 nvč. in Barkovljan 1 gl.

Zamude vlakov. Zjutranji brzovlak južne železnice je zopet danes imel 1 uro in 30 minut zamude. Te zamude povzročajo škode, navstale vsled neprestanih nalivov.

Okrajna bolniška blagajna. Minolega tedna se je prijavilo 393 slučajev bolezni, 370 oseb se je proglasilo zdravimi in v zdravljenju jih je ostalo 746, med njimi 100 ponesrečenec na delu. Prestopkov proti zdravniškim naredbam se je naznanilo 170. Podpor je blagajna izplačala ta teden 8642.52 kron.

Požar. Sinoči je nastal požar v nekem stanovanju v pritličju hiš. 6 v ulici Guardia. Gasilec so kmalu pogasili ogenj. Škoda je neznamna.

Deček se je vtopil. Iz Št. Petra nam poročajo dne 9. t. m.: Včeraj popoldne ob 5. uri je na mostu pri postojnski jami, kjer vodi pot na Veliki otok, pal 10-letni deček po domače Motožinov v derečo Pivko. Na nasprotni strani je še enkrat pomolil roko iz vode, ali pomoč ni bila več mogoča. Valovi Pivke so drli žnjim v globočino jame. Danes sem čul, da so truplo ponesrečenega dečka našli v jami pod mostom. Ubogi starši!

Nagla smrt. 78-letni Izak Morič iz zagate Panegole št. 3. je zbolel včeraj o poludne v ulici Torrente ter se zgrudil na tla. Spravili so ga v bolnišnico, kjer je umrl kmalu na to.

Ubogi »Jakob«! Pišejo nam: Naš »Jakob« je bil uzoren, delaven, da, lahko stvar počrtvovalen. Kakor je pa vsaka stvar nepopolna, tako je imel tudi on to slabo stran, da je rad kradel ribe na ribjem trgu, kar se mu je, mimogredé rečeno, vedno posrečalo! Nesreča pa ga je zadela, ko ga je neki nepoštenjakovič prodal na neki italijanski parnik, kjer je ubogi »Jakob« žrtvoval tri mesece svojega plodonosnega življenja! Ko se je pa povrnil parobrod nazaj v Trst, je naš »Jakob« takoj porabil ugodno priliko in zbežal k prejšnjim gospodarjem svojim. Žal nam je za njega, osobito ko vemo, da je končal naš Jakob svoje življenje v kozici ali kotlu brezvestnih lahonov, ki so zraven drugih ostavili gotovo tudi njegovo kožo v novi luk!! Ubogi — mae!

Najdeno. Na policijskem komisarijatu pri Sv. Jakobu je shranjen črn klubuk, najden na ulici.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 11. oktobra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Barriera vecchia št. 10, štacunska oprema in mrtvaški venei; v ulici Giuliani št. 3, hišna oprava; v »Stab. Tecnico Triestino«, pohištvo; v ulici dell'Istituto št. 21, hišna oprava; v ulici Sanità št. 8, jedna ura.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Vsak pisatelj mora biti tudi govornik in čem boljši govornik je, tem spretnejši je pisatelj; ali v svojih delih se mora vladati po pravilih govornišva ne samo glede celega predmetnega razpravljanja, nego tudi v stavkih, da celó v odvisnih stavkih, to je: on mora v stavkih razvrščevati besede po bistvu, po kreposti in naglaševanju, od kraja in na konci stavljati krepče besede in naglašene, v sredo manj krepke; v priprostem slogu nesmejo brezglasne jednozložnice začinjati nikdar nobenega stavka — tudi odvisnega ne —, n. p. jednozložnice: sem, si, je, sva, sta, smo, ste, so, bom, boš, bo, mi, me, ti, te, mu, ga, je, ji, jo, ju, jih, jim, nam, nas, vam, vas, se, si, bi

Po tem takem je napačen nauk v točkah 544. in 545. in niso vzorni vzgledi, ki jih g. profesor navaja, n. p. ko bi bil vas poslušal, bi se mi zdaj dobro godilo. — Ko je Lavdon oblegal Beli grad, se je Vega prvič odlikoval v vojski. — Ko se je bil Prešeren preselil v Kranj, se ga je kmalu lotila smrtna bolezen. — Strast, ki ga je imela v oblasti, se mu je poznala pri vsaki besedi. — Vsem, ki so videli ta prizor, je zaigralo srce od radosti. — Rodove, ki nimajo ne prave vere, ne nauka, boš težko ločil. — Slovenci, ki žive po gorenji Savski dolini, so se od nekdanj odlikovali po svoji krepki postavi.

V teh vzgledih bi bilo pravo razvrščenje besed tako-le: Ko bi bil vas poslušal, zdaj bi se mi dobro godilo. — Ko je Lavdon oblegal Beligrad, Vega se je prvič odlikoval v vojski. — Ko se je bil Prešeren preselil v Kranj, kmalu se ga je lotila smrtna bolezen. — Strast, ki ga je imela v oblasti, poznala se mu je v vsakej besedi. — Vsem, ki so videli ta prizor, zaigralo je srce od radosti. — Težko boš ločil rodove, ki nimajo ne prave vere ne nauka. — Svojoj krepkoj postavo so se od nekdanj odlikovali Slovenci, ki žive po gorenji Savski dolini. (Pride še.)

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 10. Od oficijozne strani se zagotavlja, da je absolutno tendencijozna in neresnična ona vest, ki jo je prinesel »Slov. Narod«, češ, da centralna vlada odobruje Slovincem in Hrvatom nasprotno politiko grofa Goëssa. Po »Piccolu«.

Dunaj 10. Rumunska kraljeva dvojica je potovala danes preko Dunaja na potu iz Sigmaringena v Bukarešto.

Dunaj 10. Nadvojvodinja Marija Valerija je večeraj popoldne srečno povila sinčka.

Dunaj 10. Današnja »Wiener Zeitung« objavlja, da je Njeg. Veličanstvo cesar blagovolil izdati cesarsko ročno pismo do ministra predsednika grofa Claryja, s katerim odreja, da se XV. zasedanje državnega zbora zaključi.

Dunaj 10. »Neue Freie Presse« javlja, da je tudi poslanec dr. pl. Grabmayer dobil povabilo na pogovore z grofom Claryjem.

London 10. General Buller se poda dne 14. t. m. se svojim štabom v južno Afriko.

Durban 10. Pet transportnih ladij z vojaštvom je dospelo semkaj.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posređovalnica za potovanja.

Alojzija Mozetič

Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak.

ulica Vienna številka 5 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov.

Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton

Ulica Torrente št. 26 Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate

ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

Via Aquedotto šte. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in boteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan

Via Media št. 3, krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Potočnik Fran,

ima gostilno v ulici Ireneo št. 1, toči istrijsko, dalmatinsko in belo ipavsko vino, in Steinfeldsko pivo; vsaki čas mrzle jedi. Odprto vedno do polnoči.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko olo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan

Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna žene brez konkurence.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22 Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

R. Kolar

na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

Marija Čokelj

na Korzu št. 8. priporoča slav. slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v kateri se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospe in gospe, narejene obleke za gospe in otroke. V istej zalogi ima na razpologo vsakovrstne potrebščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Anton Šorli

priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajalisci Slovincem.

Na razpologo so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik

Via S. Francesco šte. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar,

crojač Via delle Beccherie šte. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty,

Via Barriera vecchia št. 13 prodajalnica vsakovrstnega in nufaktornega blaga in drobnarij

Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj,

trgovec, ulica Sv. Ca tarina št. 9, priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo proti povzetju.

Naznanilo.

Na prodaj je cela partija že rabljenih zapiral (oken in vrat), tudi velikih vrat, ki so še dobro ohranjena, nadalje štedilnih (železnih) ognjišč, pečij, stopnic in okvirjev za okna iz belega kamna, korcev in opek za streho. Obrniti se je treba do Antona Montegani, Trst, Riva Mandracchio, v poslopju, ki si sedaj podira nasproti pomola sv. Karla.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blagaju, po cenah, da se ni batl konkurence.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4}, zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo šte. 1, I. nadstr.

FILIJALKA
BANKE UNION
V TRSTU
e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 ^{1/2} %	proti 5 dnevni odpovedi
" 2 ^{1/2} %	" 12 " "
" 3 ^{1/4} %	" 4 mesečni "
" 3 ^{1/2} %	" 8 " "
" 3 ^{3/4} %	" 1 letni "

Napoleone:

po 2 ^{1/2} %	proti 20 dnevni odpovedi
" 2 ^{1/2} %	" 40 " "
" 2 ^{3/4} %	" 3 mesečni "
" 3 %	" 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2^{3/4} % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice nenepeljke banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Zaloga in tovarna
pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario šte. 2.
(šolsko poslopje).
Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.
Cene brez konkurence.
Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Gospodična

išče mesta kakor odgojiteljien, eventualno mašeza. Poučuje tudi v italijanščini, nemščini in francoščini. Natančneje v našem upravnishvo.